

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissimi || Et Disertissimi || Maximi Planvdis, In ||
Corporis Domini Dei No-||stri, Iesv Christi Sepvl-||chrum,
& sacrosanctæ Dei Matris ac || Dominæ nostræ
lamentatione[m],|| Oratio**

Maximus <Planudes>

Dilingæ, 1559

VD16 M 1677

Widmung

urn:nbn:de:bvb:12-bsb11072046-1

ORNATISSIMO
VIRO D. D. VRBANO
NO EPISCOPO GVRCEN-
SI, ET ECCLESIASTÆ IM-
peratorio dignissimo Ioachimus
Axonius salutem preca-
tur æternam.

OSTEAQVAM, ANTISTES
ornatissime, graui & perpetua quadam
malorum, quæ una cum peccato in mundum
confluxerunt tempestate, in hoc uastissimo
dura & calamitosa uita nostra mari iacte-
mur; infelices profecto & miserabiles ui-
deri poteramus, si in medijs procellis, &
ope & consilio destituti, huc illuc incerti
salutis nostræ agitaremur. Nunc uerò cum salutaris iste Castor & Pollux
(Christum dico Deū & hominem) nouissimis hisce diebus in ipsa ferè rerū
desperatione nobis apparuerit, & certam fidem emergendi fecerit, quid
est quòd dubitemus ea uti arte, quam nos uniuersi huius author & guber-
nator docuit, & suo ipsius digito monstrauit, ut scilicet quoties oboriun-
tur tentationum procellæ, habeamus ubiq; hæc duo, ancoram & portum,
hoc est, tolerantiam & spem ante oculos semper parati, ut hac in magnis
nitamur periculis, illa uerò recta ad littus quietis contendamus. Hoc quis-
dem eò facilius est nobis, quòd uiã, quæ nobis insstèda est, dux ille, qui ipse
est, & uia & uita & ueritas, suis uestigijs præstrauerit & aperuerit.
Nam quo certiores essemus animo, nō piguit illū e cœlo beatissimo, in hæc
ærumnosam descendere terram, nobis exemplo suo ostendere uolens, ut
quemadmodum ipse, quamdiu inter homines est uersatus, omnes iniurias,
etiam mortem ipsam, iniquissimè illatas, moderatissimè & patientissimo

A 2 animo

animo tulit, & coronā uictoriæ per resurrectionem suam reportarit: sic
& nos talis magistri discipuli discamus, malū bono patientiæ esse uincēdū,
et finem afflictionū nostrarū expectandū, à quo summa uoluptas nos sit ex-
ceptura. Quæ si infixā animis nostris perpetuo habuerimus, nullus unquā
tātus nobis cū malis erit cōsiliatus, unde nō simus facile eluctaturi, nec solū
eluctaturi, uerū etiā triumphū gloriosissimū acturi. His igitur duobus anti-
dotis, quæ uirga & baculo, miseros cōsolari solitis significauit Dauid: &
oleo uinoq; uiatoris illius Hierichunt ei uulneribus infuso, misericors ille
declarauit Samaritanus, qui recte uti nouerit: is demū uerus discipulus Iesu
effectus, mūdo & omnibus mūdānis cōtemptis in unica dñi sui uita, morte
& resurrectione suauissimè acquiescit. Quo otio cū ego iudicem, nullū ne-
gotiū esse in hac turbulenta uita, aut utilius, aut cū maiore uoluptate con-
iunctū, perbeati illi mihi uideri solēt, qui huic uni dulcedini ita se dederūt,
ut insulsas & letiferas mūdi delicias ita fastidiant, ut nō amplius affici illis
possint, Quæ res effecit, ut cū his diebus oratio quædā pelegans & pia ad-
modū, à Maximo Planude in corporis dñi dei nostri Iesu Christi sepulchrū,
& diuæ uirginis matris lamētationē scripta in manus meas incidisset, talis
mihi uisa fuerit: quæ ad oēs piorū & uerè Christianorū hoīm manus pueni-
re deberet. Eo. n. pietatis ardore est inflāmata & eiusmodi π α β η μ α τ ρ ο υ
religiosi cordis grauitate incitata, ut nō solū hoīm animos uelut mortis stu-
pore correptos expergescere, sed etiā saxeā corda pmouere possit. Quā-
obrè nō omnino inutile aut bonis mētibus ingrātā me operā nauaturū pu-
taui. Si ē Græco in Latinū sermonem hanc traducerem, & tuæ humanitati
dedicārē, nō quòd te in hac palastra iā à multis annis cū summa dignitate
et maxima gloria uersatum, hoc tam leuidensī munere donandū censuerim,
sed ut tua auctoritate ad eā legendā, sepiusq; ac sepius repetendam, imò
memoriæ imprimendam excitarentur multi, à quibus ut rectius posset in-
telligi, scholiola ubicunq; locus aliquis obscurior id postulare uisus est, ad-
iecinus; quibus utinam aliquid utilitatis simplicibus hominibus (quales
Christus delegit sibi discipulos) adferre possim. Abundè compensatum
hunc qualemcunq; nostrum laborem existimarem. Quod uti fiat,
illum precamur, qui nūquam honestis conatibus deesse
solet. Vale Augustæ Vindelicorum 12.

Calend. Aprilis.

SAPIEN